

การสร้างโมเดลพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

กนกพัชร กอประเสริฐ^{1,*}, สุชาติ แสงดวงดี²
^{1,2}คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Received: 25 November 2020

Revised: 07 April 2021

Accepted: 08 April 2021

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และ 2) ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถาม และแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ โดยกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจปัญหา และความต้องการในการพัฒนาการเขียนผลงานทางวิชาการ กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ (1) ด้านความรู้ความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ (2) ด้านจิตวิเคราะห์ด้านการเขียนผลงานวิชาการ และ (3) ด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ โดยใช้แนวคิดการบูรณาการความรู้ร่วมกับคุณลักษณะที่ก่อให้เกิดสมรรถนะของแต่ละบุคคล 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.29) และผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการของอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : โมเดล สมรรถนะ ผลงานวิชาการ วารสารวิชาการ

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: koprasert.kanokpatch@gmail.com

Module to Develop Academic Writing Skill for Scholarly Publication of
Faculty Members in the Faculty of Management Science,
Nakhon Pathom Rajabhat University

Kanokpatch Kopraser^{1,*}, Suchada Sangduangdee²

^{1,2}Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University

Received: 25 November 2020

Revised: 07 April 2021

Accepted: 08 April 2021

Abstract

This study aims to 1) create module to develop academic writing skills for scholarly publication of faculty members in the Faculty of Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University, and 2) assess the quality of module to develop academic writing skill for scholarly publication of faculty members in the Faculty of Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University. The research tools were structured interview protocols, questionnaires, and evaluation forms for the experts and faculty member. The Sample group were divided into 2 group: group 1, research problem survey. Samples were 30 faculty members of The Faculty of Management Science, selected by purposive sampling method. Group 2, to examine the quality of the performance development model research, Samples were 10 faculty members of The Faculty of Management Science, selected by purposive sampling method. The findings shows that 1) module to develop academic writing skill for scholarly publication of faculty members in the Faculty of Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University has three key elements: (1) knowledge and understanding of academic writing, (2) psychoanalysis in academic writing, and (3) academic writing skills using the concept of integrating knowledge with individual performance attributes, and 2) the overall assessment of the quality of module to develop academic writing skill for scholarly publication of faculty members in the Faculty of Management Science, Nakhon Pathom Rajabhat University, are at high level. ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.29), the comparison of participants' academic writing skills before and after using module created, shows that the average scores of participants before and after trail are different at the 0.5 statistically significance.

Keywords: Module, Competency, Academic Papers, Scholarly Journal

---

* Corresponding Author; E-mail: kopraser.kanokpatch@gmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญต่อองค์ความรู้ที่เป็น “สินทรัพย์” เพราะในองค์กรต่างๆ มีแหล่งความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในสถานการณ์จริงที่ประสบความสำเร็จและประสบการณ์ที่เกิดจากปัญหาอุปสรรคต่างๆ เป็นการบ่มเพาะองค์ความรู้ของบุคลากรในองค์กรยุคใหม่ ให้สามารถเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงและความต้องการใหม่ๆ ของผู้รับบริการ ดังนั้น องค์กรต้องหาแนวทางการนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาเผยแพร่ให้กับบุคลากรภายในองค์กรได้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง สำหรับในบริบทของสถาบันการศึกษาซึ่งมีคณาจารย์เป็นกลไกขับเคลื่อนหลักในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของคณาจารย์ส่งผลต่อความสำเร็จของสถาบันการศึกษาโดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาทักษะความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน (Chaikongkiat, Sivadumrongpong and Yeepaloh, 2016; Singhsri, 2015) โดยคณาจารย์มีหน้าที่หลักตามพันธกิจอุดมศึกษาเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมซึ่งกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 จะเริ่มดำเนินการในปี 2562 เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ คือ การให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถของทุนมนุษย์ในการรองรับระบบการศึกษาและการเรียนรู้ รวมถึงความท้าทายที่พลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 (Office of the Education Council Secretariat, 2016) ดังนั้น คณาจารย์จึงเปรียบเสมือนเครื่องมือหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของอุดมศึกษาเนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการบริการทางวิชาการแก่สังคมและการพัฒนาประเทศโดยอาจารย์เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย Suwanwela (2018) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยจะมีคุณภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของคณาจารย์ การที่จะเป็นคณาจารย์ที่ดีต้องอาศัยปัจจัยหลายประการที่ต้องสะสมมาจากอดีตด้วยการศึกษา ฝึกฝน อบรมและมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงานในปัจจุบัน รวมถึงคุณวุฒิการศึกษา เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าว การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้แนวทางการส่งเสริมองค์ความรู้ที่เป็นทุนในการพัฒนาความรู้และทักษะ ส่งเสริมและสนับสนุนเสริมสร้างสมรรถนะให้กับคณาจารย์และบุคลากรมีความรู้ในการทำวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านวิชาการและในเชิงพาณิชย์ในการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัยต้องเกิดจากการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

รูปแบบการพัฒนา Patthaburee (2016) ได้อธิบายกระบวนการพัฒนาสมรรถนะไว้ทั้งหมด 7 รูปแบบ ดังนี้ (1) Continuing Education “C” หมายถึง การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อเพื่อให้สำเร็จวุฒิการศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีสถาบันการศึกษารับรองวิทยฐานะ (2) Expert Briefing “E” หมายถึง การไปพูดคุยปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเหมาะสมสำหรับกรณีที่สมรรถนะในเรื่องนั้นเป็นข้อเทคนิคผสมผสานกับประสบการณ์ที่ต้องได้จากผู้รู้ผู้ปฏิบัติในด้านนั้นจริงๆ และใช้ระยะเวลาสั้น (3) Job Rotation “J” หมายถึง การหมุนเวียนงานเป็นการสับเปลี่ยนบุคลากรในหน่วยงานให้ไปทำหน้าที่ในหน่วยงานใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานเดิมที่ปฏิบัติอยู่เหมาะสมสำหรับกรณีที่สมรรถนะด้านนั้นไม่สามารถพัฒนาได้จากงานในหน้าที่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จำเป็นต้องเรียนรู้จากการเปลี่ยนไปทำหน้าที่อื่นเนื่องจากเป็นสมรรถนะที่ต้องเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (4) On the Job Training “OJT” หมายถึง การสอนงานในขณะที่ปฏิบัติงานจริง โดยมากแล้วจะเป็นการพัฒนาบุคลากรในเชิงเทคนิคเนื่องจากสมรรถนะในเรื่องนั้นไม่สามารถเรียนรู้ได้จากการสอน การบรรยายในห้อง แต่ต้องลงมือปฏิบัติจริงเท่านั้นจึงจะพัฒนางานด้านนี้ได้ และจำเป็นต้องมีผู้ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด (5) Assignment “A” หมายถึง การมอบหมายงานหรือโครงการใดโครงการหนึ่งให้ไปดำเนินการเพื่อให้มีโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะด้านนั้นได้อย่างแท้จริง โดยทั่วไปมักใช้ควบคู่กับแนวทางอื่น (6) Self-Directed Study “S” หมายถึง การศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองในกรณีที่มีสื่อที่ให้ศึกษาค้นคว้าพร้อมอยู่แล้ว สามารถเข้าถึงและศึกษาด้วยตนเองได้ไม่ยาก ควรมีแนวทางการตรวจสอบด้วยว่า บุคลากรนั้นมีการศึกษาค้นคว้าจริงๆ มักใช้ควบคู่กับ Expert Briefing ในกรณีที่เกิดข้อสงสัย (7) Workshop, Class or Seminar “W” หมายถึง การพัฒนาโดยการอบรมในห้องเรียนเหมาะสำหรับการพัฒนาสมรรถนะที่ต้องเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่มีความเสี่ยงและต้องการเรียนรู้ในภาพรวมอย่างเป็นระบบก่อนไปปฏิบัติจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบการศึกษาพหุกรณี (Multiple Case Studies) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ร่วมกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล คือ เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนบทความและทำงานวิจัย ไม่ต่ำกว่า 2 ปี การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (2) คณาจารย์ และบุคลากร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 30 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล คือ เป็นคณาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมที่มีระยะเวลาในการทำงานไม่น้อยกว่า 1 ปี และมีความสมัครใจในการเข้าร่วมโครงการวิจัยตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ฉบับ คือ (1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (2) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม และ (3) แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

โดยเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ฉบับ ถูกพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ และดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้วยวิธีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยการหาความสัมพันธ์ของความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ซึ่งผลการพิจารณาพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.70-1.00 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการเพื่อพัฒนาแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วย ข้อคำถาม 7 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) ความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ (2) วิธีการหรือกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ (3) ด้านความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ (4) ด้านจิตวิเคราะห์ด้านการเขียนผลงานวิชาการ (5) ด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ (6) การวัดประเมินสมรรถนะการพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการ (7) การนำผลการวัดประเมินสมรรถนะการพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการไปใช้พัฒนาส่งเสริมสมรรถนะคณาจารย์และบุคลากรและเทคนิคที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริม และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการสนทนากลุ่มดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 ท่าน ใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ย ท่านละ 1 ชั่วโมง แลดำเนินการสนทนากลุ่มและประชุมเชิงปฏิบัติการกับผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 30 ท่าน ใช้ระยะเวลาสนทนากลุ่มและประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง ทั้งหมดจำนวน 18 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดของ Miles and Huberman (1994) ประกอบด้วย (1) การจัดระเบียบข้อมูล (2) การแสดงข้อมูล และ (3) การหาข้อสรุป การตีความและการยืนยันข้อมูล โดยการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการจัดหมวดหมู่ของรหัสข้อความเข้าด้วยกันและนำเสนอเป็นประเด็นย่อย (Categories) ทั้งสิ้น 7 ประเด็น

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิจัยเพื่อนำมาสู่การพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย การพัฒนาโจทย์วิจัย เทคนิควิธีการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย การวิเคราะห์งานวิจัยและการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ มีความสามารถเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า แสวงหาความรู้นำไปสู่การดำเนินการวิจัยเพื่อ

หาคำตอบ ลงมือปฏิบัติจริงในการทำงานวิจัย รวมถึงการพัฒนาการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณชน

ด้านที่ 2 ด้านจิตวิเคราะห์ด้านการเขียนผลงานวิชาการ การพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ สำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เกิดจากคุณลักษณะเฉพาะบุคคลในการปฏิบัติงานด้านการวิจัย ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ ความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในการค้นคว้าหาความรู้สม่ำเสมอ ขยันอดทน มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่น มีความศรัทธาต่องานวิจัย มีแรงจูงใจ ความตั้งใจที่มุ่งมั่น มีเป้าหมายที่ชัดเจน ช่างสังเกต ช่างคิด เป็นนักอ่าน มีวิธีการเรียนรู้ มีความซื่อสัตย์ในวิชาชีพและมีจรรยาบรรณการทำงานวิจัย เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น มีความคิดอิสระ ริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผลเชิงวิชาการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป

ด้านที่ 3 ด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ การพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เป็นการสะท้อนการปฏิบัติงานความสามารถของคณาจารย์ จากการศึกษาได้กระบวนการรูปแบบที่เชื่อถือได้และเป็นระบบสรุปได้ 6 ประเด็น คือ (1) ทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหาที่สามารถแก้ไขปัญหางานวิจัยได้ (2) ทักษะการค้นคว้าสืบค้นข้อมูลรวมถึงการแสวงหาความรู้ (3) ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า แปลผล และสรุปผล (4) ทักษะการเขียนงานวิจัยและการเขียนผลงานวิชาการ (5) ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ และ (6) ทักษะการสื่อสารเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการไปประยุกต์ใช้

2. การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

แบ่งออกเป็น 7 ประเด็น ดังนี้

1. ความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน คือ “เป็นการสร้างความตระหนักในการพัฒนาตนเอง กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา เพิ่มทักษะด้านการวิจัย” ซึ่งความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ แบ่งได้ 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ ช่วยให้คณาจารย์และบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย การพัฒนาโจทย์วิจัย เทคนิควิธีการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย การวิเคราะห์งานวิจัย ตลอดจนสามารถเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การลงมือปฏิบัติจริง ให้ผลลัพธ์เชิงประจักษ์เป็นรูปธรรมในการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณชน (2) ด้านจิตวิเคราะห์การเขียนผลงานวิชาการช่วยให้คณาจารย์และบุคลากรมีความกระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้ในการค้นคว้าหาความรู้สม่ำเสมอ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่น มีความศรัทธาต่องานวิจัยสร้างแรงจูงใจ ความตั้งใจที่มุ่งมั่น มีเป้าหมายที่ชัดเจน ช่างสังเกต ช่างคิด เป็นนักอ่านมีวิธีการเรียนรู้ มีความซื่อสัตย์ในวิชาชีพและมีจรรยาบรรณการทำงานวิจัย เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น มีความคิดอิสระ ริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผลเชิงวิชาการ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา ชุมชนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไป และ (3) ด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการช่วยให้คณาจารย์และบุคลากร เกิดทักษะการค้นคว้า สืบค้นข้อมูล รวมถึงการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า แปลผล และสรุปผล ทักษะการเขียนงานวิจัยและการเขียนผลงาน

วิชาการ ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ ทักษะการสื่อสารเผยแพร่ผลงานวิชาการไป
ประยุกต์ใช้ได้จริง

2. กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน โดยสามารถสรุป
กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนได้ 4 กระบวนการ ดังนี้ (1) สร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active
Learning) เป็นการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่เกิดจาก
การนำงานวิจัยมาต่อยอดสู่การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการโดยการบูรณาการการเรียนการสอนและ
บริการวิชาการในรูปแบบการปฏิบัติจริงทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง (2) สร้างกระบวนการแบบ
แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ใช้กระบวนการพัฒนาโดยการนำต้นแบบการปฏิบัติที่ดีมาใช้ร่วมกับการบูรณาการ
กับการเรียนการสอนจากแหล่งเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (3) สร้างความร่วมมือแบบมีส่วนร่วม
(Participation) ส่งเสริมความร่วมมือของคณาจารย์ นักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยการวางแผนร่วมกันใน
การทำงานวิจัย เมื่อแล้วเสร็จจึงทำการจัดการองค์ความรู้สู่การเขียนผลงานวิชาการ (4) การสร้างความสุขใน
การทำงาน (Happiness) เสริมสร้างแรงบันดาลใจเป็นแรงผลักดันในการทำงานให้เกิดความสุขขึ้นจากตัวเอง กระตุ้น
ให้เกิดการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา และชุมชนท้องถิ่น มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตรช่วยเหลือ
เกื้อกูลซึ่งกันและกันทำให้ทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความสุขและสนุกในการพัฒนาผลงานวิชาการ

3. ด้านความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นสรุปได้ 2 ประเด็นหลัก คือ “ความรู้ที่ได้จากงานพื้นฐาน
งานวิจัยเป็นองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพได้” และ “ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเป็น
สิ่งสำคัญในการพัฒนางานการเขียนบทความวิจัย” ซึ่งองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียน
ผลงานวิชาการ ประกอบด้วย (1) ความรู้เบื้องต้นทางด้านงานวิจัยและทัศนคติของการทำการวิจัย (2) ความรู้
ความเข้าใจในการกำหนดปัญหาพัฒนาโจทย์วิจัย แนวคิดและทฤษฎี ตัวแปร และกรอบแนวคิดในการวิจัย (3) ความรู้
ความเข้าใจในการสืบค้นสารสนเทศ แหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้องที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินการวิจัย และ (4) ความรู้
ความเข้าใจในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประมวลผลการวิจัย อภิปรายผล และสรุปผลการวิจัย การนำผลการวิจัยพัฒนา
สู่การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ

4. ด้านจิตวิเคราะห์การเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นสรุปได้ 2 ประเด็นหลัก คือ “องค์ประกอบที่สำคัญใน
การเขียนบทความวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานของการคิดอย่างเป็นระบบมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีความมุ่งมั่นใน
การทำงานอย่างจริงจัง” และ “ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้มีความสำคัญมากในการทำงานวิจัย” ดังนั้น
ด้านจิตวิเคราะห์การเขียนผลงานวิชาการที่เกิดจากกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ
ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) เสาะแสวงหาความรู้อย่างกระตือรือร้น (2) มีความมุ่งมั่นตั้งใจและกำหนด
เป้าหมายที่ชัดเจน (3) มีตรรกะและเหตุผล คิดอย่างเป็นระบบเชิงวิชาการ และ (4) มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อ
วิชาชีพและจรรยาบรรณการวิจัย

5. ด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นสรุปได้ 2 ประเด็นหลัก คือ “ทักษะเกิดจากการทำซ้ำๆ บ่อยๆ อ่านเยอะๆ เขียนบ่อยๆ” และ “การลงมือปฏิบัติจริงจะทำให้รู้จุดบกพร่องและปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการเรียนรู้จนเกิดทักษะ” ซึ่งทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 6 ทักษะ ดังนี้ (1) ทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหาที่สามารถแก้ไขปัญหางานวิจัยได้ (2) ทักษะการค้นคว้า สืบค้นข้อมูล รวมถึงการแสวงหาความรู้ (3) ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า แผลผล และสรุปผล (4) ทักษะการเขียนงานวิจัยและการเขียนผลงานวิชาการ (5) ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ (6) ทักษะการสื่อสารเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการไปประยุกต์ใช้

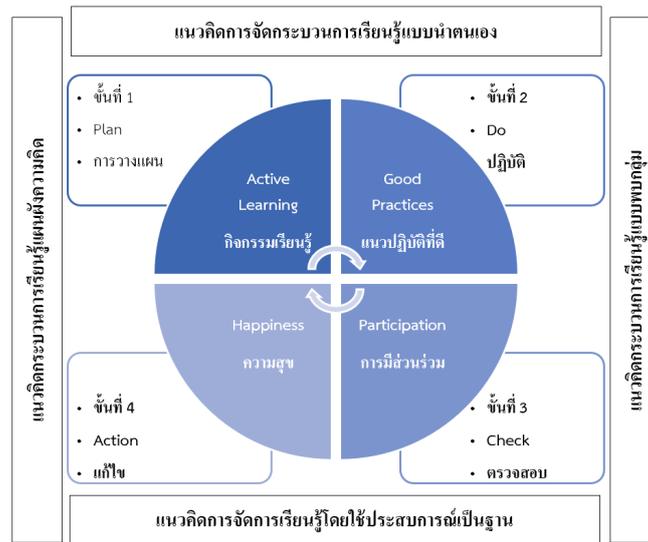
6. การวัดประเมินสมรรถนะการพัฒนากการเขียนผลงานวิชาการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นสรุปได้ 3 ประเด็นหลัก คือ (1) “การวัดประเมินผลจากผู้เข้ารับการอบรมเป็นการสะท้อนความคิดอย่างชัดเจน ควร มีรูปแบบการวัดที่หลากหลายเพื่อความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล” (2) “ควรทำการทดสอบระหว่างการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการด้วย จะทำให้การทดสอบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น” และ (3) “มีความเหมาะสมในการประเมิน เนื่องจากสร้างมาจากเนื้อหาที่ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์” โดยการวัดประเมินสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ด้วยการบูรณาการกระบวนการ พบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะคณาจารย์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบกับสมรรถนะคณาจารย์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ ด้านจิตวิเคราะห์ด้านการเขียนผลงานวิชาการ และด้านทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ พบว่า หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. การนำผลการประเมินสมรรถนะการพัฒนากการเขียนผลงานวิชาการไปใช้พัฒนาส่งเสริมสมรรถนะคณาจารย์และบุคลากรและเทคนิคที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่มีความเห็นในทิศทางเดียวกัน คือ “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะต้องเกิดจากองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ การลงมือปฏิบัติ บูรณาการรวมกับการสอนจะเห็นผลชัดเจน” กระบวนการนำผลการประเมินสมรรถนะการพัฒนากการเขียนผลงานวิชาการไปใช้พัฒนาส่งเสริมสมรรถนะคณาจารย์และบุคลากร โดยประยุกต์ใช้แนวคิด 4 แนวคิด คือ (1) แนวคิดการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง (2) แนวคิดกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม (3) แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เป็นฐาน และ (4) แนวคิดกระบวนการเรียนรู้แผนผังความคิด โดยนำเทคนิคกระบวนการวงจรเดมมิ่ง PDCA เข้ามาช่วยในกระบวนการพัฒนารูปแบบซึ่งมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan) กระบวนการวางแผนในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ (Active Learning) ตามแนวคิดทั้ง 4 แนวคิด ขั้นที่ 2 การลงมือปฏิบัติ (Do) ตามแผนที่วางไว้ในขั้นตอนที่ 1 โดยการศึกษาจากต้นแบบที่ตีรวมกับการทำกิจกรรมการดำเนินการซ้ำๆ จะเกิดทักษะความเชี่ยวชาญจนเกิดแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) การวัดและประเมินผลการดำเนินงาน

แบบมีส่วนร่วม (Participation) ในการแสดงความคิดเห็นและประเมินผลแบบรอบด้าน และขั้นที่ 4 แก้ไข (Action) เมื่อผ่านขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบจะพบข้อบกพร่องก็ดำเนินการแก้ไขตามพื้นฐานหลักกระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง การดำเนินการทั้ง 4 ขั้นตอนต้องเกิดความสุขในการดำเนินงาน สามารถสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ของผลลัพธ์ที่ได้และจะก่อให้เกิดการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถเขียนเป็นรูปแบบ การพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ

อภิปรายผล

การสร้างรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ความรู้และความเข้าใจในการเขียนผลงานวิชาการ ด้านที่ 2 จิตวิเคราะห์ด้านการเขียนผลงานวิชาการ และด้านที่ 3 ทักษะปฏิบัติการเขียนผลงานวิชาการ จากองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านจะทำให้เกิดความรู้ ทักษะคิด และเจตคติ สามารถนำไปประยุกต์สู่การพัฒนาผลงานวิชาการผ่านการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการอบรมโครงการวิจัย สร้างความเข้าใจต่อปัญหาทางวิจัยอย่างมีหลักการ มีเหตุผลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับการศึกษาของ Vadcharavivad (2016) กล่าวว่า การพัฒนาสมรรถนะครุณักวิจัยใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 3 ด้าน เช่นเดียวกัน หากแต่การวิจัยการศึกษาเป็นกระบวนการค้นหาความจริงเกี่ยวกับการศึกษาอย่างเป็นระบบ ระเบียบ สร้างความน่าเชื่อถือในการค้นพบเป็นการศึกษาอย่างลึกซึ้งในกระบวนการสร้างสมรรถนะตามหลักวิชาการที่หลากหลาย ซึ่งทำการบูรณาการกับการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี (Buaket, 2015) จากผลการวิจัยนำแนวทางการสร้างกระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อให้คณาจารย์เข้าใจการวิจัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคณาจารย์ซึ่งถูกออกแบบจากแนวคิด 4 แนวคิด คือ แนวคิดกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) เหตุผลที่ใช้แนวคิดนี้เพราะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีเจตคติสำคัญเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองว่าสามารถควบคุมตนเองได้ มีอิสระเป็นผู้นำตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยแสดงพฤติกรรมที่หลากหลาย

ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยตนเอง แนวคิดนี้สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่โดยสามารถเลือกความเป็นอิสระในการเรียนรู้สาระเกี่ยวกับการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการในรูปแบบการศึกษาด้วยตนเอง การพบปะกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongmon (2017) และ Griffin (2015) ได้เปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกว่าครูที่เป็นนักวิจัยและครูที่ไม่เป็นนักวิจัย โดยงานวิจัยนี้สนับสนุนการเรียนรู้ของคณาจารย์ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง ตามแนวคิดทฤษฎีของ Knowles (2016) ภายใต้ความช่วยเหลือแนะนำและสนับสนุนจากผู้อื่น เช่น เพื่อน อาจารย์ วิทยากร การนำแนวคิดนี้มาใช้จึงมีความเหมาะสมในบริบทของเวลาจำกัด ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้คณาจารย์มีการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ความเข้าใจ จิตวิเคราะห์ และการประยุกต์ทักษะการปฏิบัติการวิจัยในกรอบเนื้อหาเดียวกันและแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เป็นฐานในการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่ตามแนวคิดของ Kolb (2016) Eva, Susan, and Jody (2018) และ Ra-ngubtook (2016) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การลงมือปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) การปรับปรุงแก้ไข (Action) ในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างด้านภูมิหลังระดับการศึกษา องค์กรความรู้ ระดับการศึกษา จึงต้องออกแบบกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน เป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตรซึ่งสามารถบูรณาการกับแนวคิดการจัดการแผนผังความคิด ของ Novak (2017) ได้กล่าวว่า เป็นกระบวนการที่เกิดจากกระบวนการวางแผนทางความคิดสะท้อนความคิด ลงมือปฏิบัติ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมประมวลเข้าด้วยกันจนเป็นข้อสรุปทำให้ทราบถึงความคิดความเข้าใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เหตุผลที่เลือกแนวคิดนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Somtrakul (2017) กล่าวว่ากระบวนการแผนผังความคิดช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาพรวมของเนื้อหา การมองความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยประหยัดเวลาเสมือนแผนที่แสดงเส้นทางการเรียนรู้ในเรื่องหนึ่งๆ ใช้สรุปบทเรียน ประเมินผลความเข้าใจของผู้เรียน และสุดท้ายของกระบวนการเรียนรู้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จากการวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรคการเรียนด้านการวิจัยของครู ข้อจำกัดเรื่องเวลา ความสามารถและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ความเร็วช้าในการเรียนรู้เหล่านี้สนับสนุนแนวคิดการศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมถึงการกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างกัน ติดตามความก้าวหน้า ตรวจสอบความเข้าใจ กระบวนการนี้เป็นแนวทางการศึกษาหาความรู้ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ขยายพื้นที่ทางวิชาการให้เข้มแข็งด้วยกระบวนการกลุ่ม

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบเป็นการประเมินเบื้องต้น ก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ พบว่าผู้เชี่ยวชาญประเมินว่ารูปแบบนี้มีความเหมาะสมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 และค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบในแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.70-1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมเนื้อหา สื่อและการประเมินให้สอดคล้องกัน ผลการประเมินคุณภาพดังกล่าวสามารถอภิปรายได้ว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับหลักการสร้างรูปแบบที่มีลักษณะเป็น Semantic Model คือ เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาในการอธิบายและแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบ (Keeves, 1988)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานที่จะนำรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นำไปใช้ ควรพิจารณาถึงบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การก่อนว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนา คณาจารย์หรือไม่

1.2 ความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการขึ้นกับความเชื่อในหลักการพัฒนาการเขียนผลงานวิชาการและผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุน ส่งเสริมให้คณาจารย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมถึงช่วงเวลาในการอบรมควรคำนึงช่วงเวลาที่คณาจารย์ สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากช่วงเวลาเปิดเทอมคณาจารย์จะมีภารกิจการสอนที่ค่อนข้างมาก ส่งผลให้ คณาจารย์มีความกังวล ขาดสมาธิส่งผลต่อการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมควรมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม

1.3 การจัดกิจกรรมฝึกอบรมตามรูปแบบกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการสำหรับคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ด้วยการบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการจัดกิจกรรมที่ต้องการสร้างการเรียนรู้ ความสนใจของคณาจารย์สู่กระบวนการเรียนรู้ อย่างมีขั้นตอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติเป็นสำคัญ โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นระหว่างกัน ไม่เน้นการฟัง บรรยายเนื้อหาความรู้เป้าหมายเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ในเชิงวิชาการ สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ ด้านเนื้อหา เวลา สถานที่ ความสนใจของผู้ร่วมกิจกรรม จึงควรมีการวางแผนอย่างรัดกุม รอบคอบ

1.4 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยเน้นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติในการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ ตามกระบวนการและขั้นตอนด้วยระยะเวลาสั้นๆ แล้วนำประสบการณ์ เดิมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมาประกอบการทำกิจกรรม ดังนั้น หากผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่มีองค์ความรู้เดิมเลยจะมีปัญหา ในการเข้าร่วมกิจกรรมและการพัฒนาการเขียนบทความที่มีประสิทธิภาพได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือจากกลุ่มคณาจารย์ให้กว้างมากขึ้น เช่น กลุ่มเจ้าหน้าที่ทางการศึกษา หรือกลุ่มนักศึกษา และควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อติดตามและประเมิน ความคงทนของการพัฒนาสมรรถนะการเขียนผลงานวิชาการสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการของคณาจารย์ อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

Akana, U. N., and Eluwa, I. O. (2014). Evaluating competency enhancement needs of lecturers for quality teaching and learning in South-East Universities of Nigeria. *Journal of Research and Method in Education*, 4, 1-5.

Arends, R. I. (1997). *Classroom Instruction and Management*. New York: McGraw Hill.

- Buaket, K. (2015). *Current Situation and Problems of Conducting Classroom Research of Secondary School Teachers under the Krabi Educational Service Area Office*. Thesis of the Degree of Master of Education Program in Educational Administration. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)
- Chaikongkiat, P., Sivadumrongpong, W., and Yeepaloh, M. (2016). *Knowledge Management of Quality Assurance in Boromarajonani College of Nursing, Yala*. Yala: Boromarajonani College of Nursing. (in Thai)
- Eva, I. D., Susan, E. W., and Jody, E. (2018). *The Process of Community Health Education and Promotion*. Long Grove, Illinois: Waveland.
- Griffin, P. (2015). *Assessment and teaching of 21st century skills*. CA, USA: Stanford University.
- Houston, R. W., and Others. (1973). *Development Instructional Modular System for Writing Module*. Florida: University of Florida.
- Knowles, M. S. (2016). *Self – directed Learning. A Guide for Learners and Teachers*. New York: Association Press.
- Kolb, D. A. (2016). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Lawrence, G. (1973). *Florida Modules on Generic Teacher Competencies: Module on Module*. Florida: The University of Florida.
- Miles, M. B., and Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook (2nd ed.)*. Sage Publications, Inc.
- Na nan, R. (2007). *Core competencies of chief administrators of the Tambon administrative organizations in Nan Province*. Thesis of the Degree of Master of Public Administration. Chiang Mai: Chiang Mai University. (in Thai)
- Novak, J. D. (2017). *Learning how to Learn*. Cambridge: Cambridge University.
- Office of the Education Council Secretariat. (2016). *Education development to build citizenship*. Bangkok: Prigwhangraphic. (in Thai)
- Patthaburee, W. (2016). *Development Model of Conflict Management Competency for School Administrators under the Office of Basic Education Commission in the Southernmost Provinces*. Thesis of the Degree of Doctor of Education Program in Educational Administration. Pattani: Prince of Songkla University.
- Ra-ngubtook, W. (2016). *Establishment of an educational institution curriculum according to the basic education curriculum B.E. 2008*. Bangkok: Prigwhangraphic. (in Thai)

- Singsri, P. (2015). The Relationship Model Between Intellectual Capital, Knowledge Management and Organization Excellence of Thai Higher Education. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University*, 9(1), 187–203. (in Thai)
- Sorntrakul, Sunee. (2017). *The Development of Concept Mapping Instructional System for Biology at the Upper Secondary Education Level*. Thesis of the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Suwanwela, C. (2018). Independence of Thai universities. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Thongmon, L. (2017). *The Curriculum Development for Fostering Self-Directed Learning of Students in a Primary School Level*. Thesis of the Degree of Doctor of Education Program in Curriculum Research and Development. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Vadcharavivad, A. (2016). *A Development of Curriculum to Enhance the Research Competencies for the Nursing Students*. Thesis of the Degree of Doctor of Education Program in Curriculum Research and Development. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)